



ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1859	Τῆς ὁσίας Ματρῶνης τῆς Χιοπολίτιδος Δευτέρα 20 Ὀκτωβρίου 2014	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁδηγὸς σωφροσύνης (Ἡ ἁγία Ματρώνα ἡ Χιοπολίτις)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἔχουμε ἑορτή. Τί ἑορτή; Κοντὰ στοὺς ἄλλους ἁγίους ποὺ τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας (τὸν μεγαλομάρτυρα Ἀρτέμιο καὶ τὸν ἅγιο Γεράσιμο τῆς Κεφαλληνίας) ἑορτάζει καὶ μία ἁγία ἄγνωστη στὸν πολὺ κόσμο. Μόνο ὅσοι κατάγονται ἀπ' τὸ εὐλογημένο νησί τῆς Χίου καὶ μερικοὶ ἄλλοι ποὺ ἔχουν τὴν καλὴ συνήθεια νὰ διαβάσουν τὰ συναξάρια, αὐτοὶ θὰ τὴ γνωρίζουν. Σήμερα **ἑορτάζει ἡ ὁσία Ματρώνα ἡ Χιοπολίτις**. Ὀνομάζεται ἔτσι, ἐπειδὴ κατάγεται ἀπὸ τὴν Χίο· *Χιοπολίτις* σημαίνει κάτοικος τῆς Χίου.

Διαβάστε, σεῖς οἱ γυναῖκες, τὸν βίο της.

Τώρα, ἂν συγκεντρώσης ἓνα ἀπόγευμα κάπου ὅλες τὶς γυναῖκες, ἰδίως τῶν ἀστικῶν κέντρων καὶ τῆς ἀριστοκρατίας, καὶ τὶς ρωτήσης, ξέρουν ὅλο τὸν **κατάλογο τῶν διασήμων «ἀστέρων»**. Δὲν ξέρω ἐγὼ τὰ ὀνόματα αὐτά, ἀλλὰ μαθαίνω ὅτι στὰ σαλόνια τοὺς δὲν κάνουν ἄλλη κουβέντα παρὰ γι' αὐτὲς τὶς διάσημες ... – νὰ μὴν πῶ τώρα καμμιά βαρειά λέξι καὶ μοῦ πῆ κάποιος αὐστηρὸς κριτῆς «Βρὲ Αὐγουστίνε, λὲς αἰσchrά». Ναί βέβαια! ἐσὺ τὸ αἰσchrὸ τὸ κάνεις, ἀλλὰ ἂν σοῦ τὸ πῆ κάποιος τοῦ λὲς ὅτι μιλάει αἰσchrά· ἐσὺ τὸ κάνεις καὶ δὲν ντρέπεσαι, ἐμένα ὅμως δὲν μ' ἀφήνεις νὰ σοῦ τὸ ἐπισημάνω. Ἐκεῖ φτάσαμε.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει λέω, ὅτι ὅλος ὁ κατάλογος τῶν **στάρ** (στὰρ θὰ πῆ ἀστέρι), αὐτῶν τῶν ἁμαρτωλῶν γυναίων, τῶν διεθνῶν διεφθαρμένων «καλλιτεχνῶν», τοὺς εἶνε γνωστός. Ἄν ρωτήσης τὶς κυρίες αὐτές: –Ξέρετε τὸ ὄνομα τῆς τάδε στάρ; –Βέβαια τὸ ξέρουμε, θὰ σοῦ ποῦν· καὶ θ' ἀρχίσουν νὰ σοῦ λένε ποῦ γεννήθηκε, ποῦ βρέθηκε, ποῦ κάθισε, ποῦ πάτησε..., θὰ σοῦ τὰ ποῦν ὅλα. –Ξέρετε τὴν ἄλλη στάρ; –Βεβαίως...

Μὰ ἀφήστε αὐτὲς τὶς στάρ, ἀφήστε αὐτὰ τὰ ἀστέρια. Ὑπάρχουν δύο εἰδῶν ἀστέρια· ὑπάρχουν ἀστέρια ἐδῶ κάτω στὴ γῆ, καὶ ἀστέ-

ρια ἐπάνω στὸν οὐρανό. Ἄν παρατηρήσετε καὶ τὶς πάπιες ὅταν βαδίζουν στὴ λάσπη, θὰ δῆτε ὅτι κι αὐτὲς μὲ τὰ πόδια τοὺς κάνουν ἀστέρια, ἀλλὰ τί ἀστέρια! Ἔ, τέτοια ἀστέρια εἶνε κι αὐτὲς οἱ στάρ· ἀφήνουν κι αὐτὲς ἀποτυπώματα, μέσα στὴ βρωμιὰ καὶ τὴν ἀκαθαρσία. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα ἀστέρια, **ἀστέρια πνευματικά**, ποὺ ὅπως τὰ φυσικὰ ἀστέρια λάμπουν στὸν φυσικὸ οὐρανό, ἔτσι κι αὐτὰ λάμπουν στὸν οὐρανὸ τῆς Ἐκκλησίας. Τέτοιο ἀστέρι εἶνε καὶ ἡ ἁγία Ματρώνα ἡ Χιοπολίτις. Δυστυχῶς ἀφήσαμε τὰ πνευματικά αὐτὰ ἀστέρια, καὶ ἀσχολούμεθα μὲ τ' ἀστέρια τὰ ψεύτικα, τὰ ἐλεεινὰ καὶ τρισάθλια, ὅπως εἶνε τὰ γύναια αὐτὰ τὰ διεφθαρμένα, ποὺ σκορπίζουν στὸν κόσμο μεγάλη ἀκολασία.

Ἄ ξέρεις, ἐσὺ κυρά μου, τί ἔκανε ἡ μία στάρ καὶ τί ἔκανε ἡ ἄλλη στάρ, τὰ ξέρεις ὅλα αὐτά· ἂν σὲ ρωτήσω ὅμως γιὰ τὴν ἁγία Ματρώνα, τί θὰ πῆς;... Ἡ κυρία ἔχει μεσάνυχτα. Κ' ἐπειδὴ δὲν ξέρει ν' ἀπαντήσῃ, θ' ἀρχίσῃ νὰ προφασίζεται πὼς τάχα δὲν μπορεῖ καὶ νὰ μᾶς κοροϊδεύῃ. Μὴ μοῦ λὲς τώρα, κυρά μου, «Δὲν μπορῶ» καὶ «δὲν μπορῶ». Δὲν ὑποφέρω αὐτὲς τὶς προφάσεις, αὐτὴ τὴν ψευτιά. Εἶνε κρίμα νὰ ξέρετε τὰ ὀνόματα ἀστέρων τῆς λάσπης, καὶ νὰ μὴ ξέρετε ποιά εἶνε ἡ ἁγία Ματρώνα, τὸ μεγάλο αὐτὸ πνευματικὸ ἀστέρι τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἁγία Ματρώνα ἀγνοεῖται ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς κύκλους, **ἀγνοεῖται καὶ περιφρονεῖται**. Ἄν σήμερα μιὰ μορφωμένη νέα ἡ κυρία ἐνδιαφερθῇ νὰ γνωρίσῃ τὴ ζωὴ καὶ τοὺς ἀγῶνες της, θὰ τῆς ποῦν· Τί κάθεσαι καὶ ἀσχολεῖσαι μὲ τέτοια πράγματα;...

* * *

Τί ἔκανε λοιπὸν ἡ ἁγία Ματρώνα; Τὴν ἀναφέρω, ἀγαπητοί μου, ὡς **παράδειγμα νεκρώσεως τῶν παθῶν**, σύμφωνα μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου «*Νεκρώσατε τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς...*» (Κολ. 3,5).

Ἡ ἁγία Ματρώνα γεννήθηκε στὴν Βολισσὸ τῆς μυροβόλου Χίου. Οἱ γονεῖς της, ποὺ λέγονταν Λέων καὶ Ἄννα, ἦταν ἄνθρωποι πλούσιοι καὶ εὐγενεῖς στὴν καταγωγή, ἀλλὰ καὶ εὐσεβεῖς καὶ σεμνοὶ στὰ ἥθη, ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης στὸν Συναξαριστὴ του. Ἐκείνη, ἀπὸ νεαρὸ κορίτσι, ἀγάπησε τὸ Θεὸ καὶ περιφρόνησε κάθε ἄλλη γήινη ἀγάπη καὶ προσκόλλησι στὰ κοσμικά. Ἦταν συνετὴ καὶ ἔδειχνε ὅτι **τῆς ἀρέσει ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ἄσκησι**. Ἔτσι μιὰ μέρα ἄφησε τὸ πατρικὸ της σπίτι μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις καὶ τὰ πλούτη, ἄφησε τὸ χωριὸ καὶ τοὺς συγγενεῖς, ἀποχωρίστηκε ἀπὸ τοὺς γονεῖς της καὶ ἔφυγε. Πῆγε σ' ἓνα μέρος ἐρημικὸ, νὰ ζήσει σὰν ξένη γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος γιὰ τὴν σωτηρία μας ἔζησε σὰν ξένος ἐδῶ στὴ γῆ ἀφήνοντας τὰ παλάτια τοῦ οὐρανοῦ.

Ἀπὸ τὴν πατρικὴ της κληρονομία ἓνα μέρος μοίρασε σὲ φτωχοὺς, χῆρες καὶ ὀρφανά, καὶ μὲ τὸ ὑπόλοιπο στὸν ἔρημο ἐκεῖνο τόπο **ἔχτισε μιὰ ἐκκλησία** ἀφιερωμένη στὸν Σωτῆρα Χριστό.

Ἦθελε ἀκόμη νὰ φτειάξει ἐκεῖ ἓνα μικρὸ μοναστήρι, γιὰ νὰ ζήσει στὴν ἡσυχία μὲ προσευχή, νηστεία καὶ δάκρυα. Γιὰ νὰ φτειάξει ὅμως κανεὶς ὀλόκληρο μοναστήρι ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ **χρήματα**. Δὲν φτειάχονται ἔτσι εὐκόλα τὰ μοναστήρια. Ἐγώ, ποὺ πῆγα δύο - τρεῖς φορές στὸ Ἅγιο Ὄρος καὶ τὸ εἶδα, θαύμασα ἐκεῖνα τὰ κτήρια. Τί παλάτια εἶνε αὐτά! Δείγματα αἰωνόβια τῆς εὐσεβείας τοῦ γένους μας. Ἐὰν γιὰ τὶς δικές μας ἀμαρτίες πρὸ πάντων ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἀμαρτίες τῶν καλογέρων –μὴ γένοιτο μὴ γένοιτο, Παναγία Δέσποινα!– γίνη κανένας σεισμὸς στὸ Ἅγιο Ὄρος καὶ πέσουν, ξαναγίνονται αὐτὰ τὰ κτήρια; Δὲν γίνονται. Αὐτὰ τὰ ἔχτισε ἡ εὐσέβεια – παλάτια ἀπέραντα, φωλιές τοῦ Πνεύματος. Τώρα χτίζουν ἄλλα πράγματα· κοιτάξτε στὴ Βουλιαγμένη τί χτίζουν· ξενοδοχεῖα γιὰ τοὺς ξένους, γιὰ νὰ γίνη ἡ Ἑλλάς διεθνὲς πορνεῖο. Τέτοια χτίζουν σήμερα, δὲν χτίζουν πιά μοναστήρια καὶ τέτοιους πύργους τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου.

Ἐκεῖ λοιπὸν ποὺ ἔσκαβαν οἱ ἐργάτες γιὰ νὰ θεμελιώσουν τὴν ἐκκλησία, βρίσκουν ἓνα μεγάλο **θησαυρό**. Μῆτερ, τῆς λένε χαρούμενοι, βρήκαμε θησαυρό!... Γι' αὐτοὺς ἦταν κάτι εὐχάριστο, πανηγύριζαν. Ἡ ἁγία Ματρώνα ὅμως –περίεργο πρᾶγμα– δὲν χάρηκε, δὲν τῆς ἔκανε ἐντύπωσι – σὲ καιρὸ μάλιστα ποὺ εἶχε ἀπόλυτη ἀνάγκη χρημάτων γιὰ τὴν ἀποπεράτωσι. Τὰ εἶδε σὰν χαλίκια. Τῆς φάνηκε δὲ ὑποπτο πρᾶγμα, τρόμαξε, σταμάτησε.

Ἄμα πέφτουν στὰ χέρια σας **χρήματα** νὰ τρο-

μάζετε. Μπῆκαν χρήματα στὴν τσέπη σου; φίδια μπήκανε. Θὰ σοῦ ζητήση λόγο ὁ Θεὸς τί τὰ ἔκανες, πῶς τὰ χρησιμοποίησες. Ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἔχει τίποτε ἀπάνω του εἶνε ὁ μακάριος.

Γι' αὐτὸ ἡ ἁγία φοβήθηκε. Τὰ πλούτη μόλις τὰ εἶχε διώξει· πάλι μὲ πλούτη νὰ ἔμπλεκε; Τί ἦταν αὐτό; Μήπως ὁ θησαυρὸς ἦταν σταλμένος ὄχι ἀπὸ τὸ Θεὸ ἀλλ' ἀπὸ τὸν διάβολο; Γι' αὐτὸ ἔπεσε σὲ προσευχή, στὴ νηστεία καὶ στὸ κομποσχοίνι· παρακαλοῦσε τὸ Θεὸ νὰ τὴν ἀπαλλάξη ἀπ' αὐτὸ τὸν πειρασμό. Καὶ τί ἔγινε, τί ἀπεκαλύφθη; Ὁ Θεὸς ἄκουσε τὴ δέησί της καὶ ὁ θησαυρὸς ἐκεῖνος ἀμέσως, κατὰ θαυματουργικὸ τρόπο, μεταβλήθηκε σὲ σβησμένα μαῦρα κάρβουνα! «Ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς», θὰ ἔλεγαν οἱ ἄνθρωποι. Ἡ ἁγία Ματρώνα ὅμως εὐχαριστήθηκε, ἀναπαύθηκε. Ὁ Θεὸς κατ' ἄλλο τρόπο οἰκονόμησε **ν' ἀνεγερθῆ τὸ μοναστήρι**.

Ἐκεῖ ἡ ἁγία Ματρώνα ἐπιδόθηκε σὲ μεγάλους ἀγῶνες· καὶ τέτοια **χάρι τῆς ἔδωσε ὁ Θεός**, ὥστε ἀξιώθηκε νὰ κάνη θαύματα, ἀνέστησε μάλιστα καὶ νεκρό!

Μὲ τὸ πέρασμα τῶν ἐτῶν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀγιότητά της προσεῖλκυσαν κοντά της καὶ ἄλλες γυναῖκες καὶ κορίτσια, ποὺ μὲ τὸ παράδειγμα καὶ τὶς ὁδηγίες της ἄρχισαν νὰ ζοῦν τὴν παρθενικὴ ζωὴ καὶ νὰ γίνωνται μοναχές. Ἔτσι **τὸ μοναστήρι τῆς ἁγίας Ματρώνας γέμισε**.

Ἔτσι ἔζησε μέχρι τέλους καὶ ἔτσι ἄφησε τὴν ψυχὴ της στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Ἄφησε δὲ καὶ στὸ νησι τῆς Χίου **τὸ ἱερὸ λειψανό της**, ποὺ κάνει θεραπείες καὶ ποικίλα ἄλλα θαύματα.

* * *

Ἡ ἁγία Ματρώνα, ἀγαπητοί μου, ἔζησε καὶ ἀγίασε τὸν 14ο αἰῶνα. Καὶ εὐτυχῶς ποὺ ἔζησε τότε. Γιατὶ **ἂν ζοῦσε στὴν ἐποχὴ μας**, μπορεῖ νὰ τὴν πῆγαιναν στὸν εἰσαγγελέα μὲ τὴν κατηγορία ὅτι παρέσυρε κορίτσια. Αὐτὸ δίδει τὴν ἀφορμὴ νὰ θίξουμε ἓνα σοβαρὸ θέμα.

Οἱ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴ νέα γενεὰ δὲν κοιτάζουν πόσες χιλιάδες νέους, κορίτσια καὶ ἀγόρια, παρασύρουν καὶ ἀποπλανοῦν τόσο ἐκμαλισταὶ καὶ ἔμποροι τῶν ἐθνῶν καὶ μάγοι κι ἀπατεῶνες, καὶ τὰ τρώει τὸ σκοτάδι. **Ἐνδιαφέρθηκε κανεὶς γι' αὐτὰ τὰ παιδιά;** Ὅλοι αὐτοὶ δροῦν ἀνενόχλητοι. Ἄν ὅμως βρεθῆ κανένας πνευματικὸς πατέρας ἢ καλόγερος ἢ θεολόγος ἢ ἱεροκήρυκας ἢ κατηχήτρια καὶ βοηθήση κάποιον νέο νὰ ζήσει μὲ σωφροσύνη καὶ νὰ πλησιάσῃ τὸ Θεό, ἀμέσως τότε ὄλος ὁ μασονικὸς τύπος θὰ γράψῃ ὅτι αὐτοὶ παρέσυραν τὸ παιδί.

«**Πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται**» (Β' Τιμ. 3,12).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**